

Mi og halvſjerdſindſtyvende Møde.

Mandagen den 23de Februar 1891, Kl. 1.

Formanden (Høgſbro): Ved Folke-
tingsmanden for Kjøbenhavnſ Amtſ 3dje
Valgkreds (Scheel) er modtaget et Andra-
gende fra Danſk Fredſforenings Kreds for
Vedøje og Smørum og Omegn om Bold-
giſtſtraktater. Dette Andragende vil blive
tilſtillet Udvalget angaaende Sagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Indſtil-
linger fra Udvalget angaaende
Indfødsrets Meddeleſe med Hen-
ſyn til de ſamme tilſtillede Andra-
gender.

(Udvalgets Betænkning findes i Til-
læg B.)

Formanden (Høgſbro): Som det
vil ſes, er der to Indſtillinger, men efter
den ærede Ordførers Bøgering vil der blive
foretaget delt Afſtemning over den ſidſte
Indſtilling Nr. 2, ſaa at den ſidſte Sætning
i begge Andragender, for ſaa vidt de paa ny
indgives til Indenrigsministeren inden den
i Cirkulære af 22de Maj 1885 faſtſatte
Frist, bliver afſtemt ſærſtilt.

Ordføreren (Bojſen): I de ſenere
Aar er det ikke ſjældent hændt, at der til
Udvalget om Indfødsrets Meddeleſe er
kommet Andragender. Da dette ſynes at
ſtulle finde Sted ogſaa for Fremtiden, vil
jeg ganſke i Almindelighed bemærke, at Ind-
fødsretsudvalget i ſaa Henſeende maa ſtille
ſig ſom andre Udvalg, Finansudvalget og
Andragendeudvalget, at hvis Andragendet
ikke er forſynet med Oplyſninger om, at det
tidligere har været hos vedkommende Mini-
ſter og der ſaaet Afſlag, gøres der ingen
Indſtilling; dernæſt maa Indfødsretsudval-
get ogſaa kræve, at Andragendet er tilſtræk-
kelig oplyſt. Der findes jo et Cirkulære af
22de Maj 1885, ſom er fremkommet ved
Forhandling mellem Indenrigsministeren og
Rigsdagens Udvalg, og de Oplyſninger,

ſom kræves i dette, maa følge med ethvert
Andragende, der indkommer, og det kan na-
turligviſ ikke være Opgaven for Rigsdagen
at være en Slags frivillig Netshjælp for de
Andragere, ſom ikke have givet tilſtrækkelige
Oplyſninger. I ſaa Henſeende maa man
bede vedkommende Indbringere af Andra-
gender om at paatage ſig den dermed for-
bundne Ulejlighed.

Der er indkommet tre Andragender til
Indfødsretsudvalget. De to første af diſſe
ere oplyſte tilſtrækkelig, og Udvalget ſkønner
ikke, at diſſe tre Andragere ere mindre værdige
til Indfødsret end mange af de andre,
ſom tidligere have ſaaet denne Ret meddelte.
Derfor gør Udvalget Indſtilling om, at de
henviſes til Indenrigsministeren. Man har
ſet de Afſlag, der ere komne fra Indenrigs-
ministeriet, og har deri fundet den Mægtel-
ſesgrund, at der ikke foreligger noget om, „at
Indfødsret er af lærlig Betydning, nødven-
dig eller i nogen fremtrædende Grad ønſtelig
for Andragerne“. Det er Oplyſninger,
ſom ikke kræves i Cirkulæret af 22de Maj
1885, og det er tillige noget, ſom
er ganſke udenfor det i den Forſtand,
at man har kunnet ønſke at danne
ſig et Skøn over, hvorvidt vedkommende
Andrager var værdig til at ſaa Indfødsret.
Man har ved hver Lejlighed erkendt, at
hvortil vedkommende vilde bruge ſin Ind-
fødsret, er noget, der maa være Rigsdagen
uvedkommende. Dette er lærlig fremhævet i
Betænkningen, fordi man vilde finde det
mindre heldigt, om for Fremtiden Afſlag
blive givne af en ſaadan Grund.

Jeg ſtal endnu tillade mig en Bemærk-
ning. Det er, om ikke Udvalget officielt, ſaa
dog enkelte af Udvalgets Medlemmer, blandt
andre mig, bekendt, at der er flere
Andragender end diſſe to, der ere indſendte
til Ministeren, men ſom ere afſlaaede med
ſamme Begrundelse, at man ikke ſaa, hvortil
Indfødsretten ſkulde bruges. Man fore-
ſpurgte derfor i Skribeleſe af 23de Januar,
om der fandtes flere. Det har man ikke
ſaaet Svar paa, idet der i Ministeriets Sкри-
veleſe af 2den Februar — ved en Fejlkſrift
ſtaaer der for Reſten 2den Januar, jeg har
rettet det til 2den Februar — ſvares, at
Ministeriet gentagne Gange havde været
ſig ved at optage Perſoner af forſtellige
Grunde. Hvorvidt dette „gentagne Gange“
ſtal bethyde mere end 2 Gange, veed Udvalget
ikke; men det var ønſteligt, om Ministeren,
derſom der ſkulde komme flere fornødne An-
dragender fra ſaadanne, der have ſaaet Afſlag
væſentlig af denne Grund og udelukkende
af denne Grund, ogſaa vilde tage Henſyn til
den i Fremtiden.